

A Magyar médiában a mozgáskorlátozottokról közölt információk tallózása

MÉDIA HÍREK

---

22 milliárd forintból, plagizált tanulmányokra támaszkodva alakítják át a fogyatékosok ellátórendszerét

A magyar szociális szféra legnagyobb projektje indul hamarosan: tavasszal 22 milliárd forintból folytatódik a „kitagolás”, azaz a nagylétszámú bentlakásos intézetek lakóinak kiköltöztetése lakóotthonokba, illetve lakásokba. A nagy intézmények kiváltása nem öncélú reformerkedés, hanem annak a felismerése, hogy az emberhez méltó élet tömegotthonokban nem biztosítható. A megvalósítás iránya, feltehetőleg a különböző erőközpontok rivalizálása miatt az elmúlt két évben többször gellert kapott, most viszont az eredeti, az intézeti rendszer teljes felszámolását célzó álláspont látszik felülkerekedni. Ugyanakkor sokat ront a sikeres megvalósítás esélyein, hogy hosszú hónapok bizonytalankodása után, most irreálisan rövid idő alatt, a minimálisnál is kevesebb felkészüléssel kell megtörténnie mindennek.

Még soha nem volt olyan nehéz akárcsak név nélkül nyilatkozó forrásokat találni, mint most. Általános tapasztalatunk volt, hogy szinte mindenki menekül az újságíró elől, leszámítva azt a néhány outsiders, akik már nem részei a rendszernek, így a nyilatkozatuk nem veszélyezteti azt a szervezetet, ahol dolgoznak.

Mindennek leginkább az az oka, hogy a fogyatékosügyben dolgozó civil szervezetek működése ahhoz adaptálódott, hogy az elmúlt 15 évben az állami szervezetekkel kooperálva dolgoztak, részben uniós projekteken, részben feladatátvállalással az ellátórendszer részeként. Igaz, míg korábban inkább partnernek kezelték őket, mára alárendelt szerepben érzik magukat.

Jellemző percepció, amit az egyik szervezet szakmai vezetője mondott – természetesen név nélkül: szerinte mára a meghatározó nagy civil szervezetek legalább fele de facto nem működik, amelyik pedig még igen, az is a fele-, harmad akkora büdzséből, mint néhány évvel ezelőtt, persze, hogy mindenki retteg attól, hogy a „kibeszélést” megtorolják az állami illetékesek.

Sajátos ellentmondás, hogy a szféra finanszírozási adatai nem igazolják ezt a helyzetértékelést: bár valóban vannak kisebb szervezetek, amelyek finanszírozási nehézségekkel küzdenek, a civil szervezetekhez egyre több pénz érkezik. Tavaly például a 2010-es összfinanszírozás 108 százaléka, 1,138 milliárd forint. Valami alapja viszont biztosan van annak, hogy a kiszolgáltatottság és a félelem érzete ilyen általános.

Persze a kép is árnyaltabb, mint amit az állami finanszírozási adatok mutatnak: az uniós források zömét ún. kiemelt projektekre, vagyis a központi szervezetek projektjeire fordítják, a civil szervezetek független szakértői legfeljebb ezekbe tudnak bedolgozni, a szervezetekik önállóan nem jutnak uniós forrásokhoz.

De a hazai „civil” források elosztására sincs átlátható és igazságos pályázati rendszer – így alakul ki az a helyzet, hogy az igazán elkötelezett szervezetek hajlandóak akár ingyen is dolgozni az állami partnernek, pusztán azért, hogy megmaradjon a szakmai kommunikáció, és

így valamennyi befolyásuk legyen a történésekre. Ezt a furcsa és alacsony hatékonyságú együttműködést láthatjuk a kitagolás-sztori számos eddigi elemében is.

Egy mind felett

A szélesebb közönség tavaly, a TASZ és a Szociális és Gyermekvédelmi Főigazgatóság (SzGyF) közti [konfliktus](#) kapcsán hallott először az utóbbi szervezetről. Pedig az SzGyF ma már olyan mértékben uralja a szociális szférát, mint KLIK a közoktatást, azzal a különbséggel, hogy eddig sikeresen vészelte át a szakmányterületért küzdő kormányzati erős emberek marakodását.

Forrásaink szerint mostanra a legjelentősebb frontvonal az SzGyF és az EMMI között húzódik: az SzGyF rakétakarriert befutott főigazgatóját, Bátori Zsoltot egyértelműen Lázár János emberének tartják, aki önálló entitássá nőtte ki magát minisztériumi feletteseivel, Czibere Károly államtitkárral és Nyitrai Imre helyettes államtitkárral szemben.

A két minisztériumi vezetőt – különösen Czibere államtitkárt – az általunk megkérdezettek óvatos, de elkötelezett reformernek tartják, míg Bátori inkább a régi, intézményi érdekek megjelenítőjének tűnik. Mások szerint mivel viszonylag rövid múlttal rendelkező szereplője a szociális szférának, szakmai preferenciák nem kötik, kritika és ellenvetés nélkül végrehajt minden feladatot.

Bátori történelemtanári végzettséggel – némi önkormányzati kitérő után – 2011 végén a megyei fenntartású intézmények államosítását felügyelő biztos lett Somogyban, majd az 2012 januárjától a Megyei Intézményfenntartó Központot [vezette](#). Innét került 2014-ben az SzGyF élére – ekkora már a központosító szándék, a civil és egyházi fenntartású intézmények kivételével, a teljes szociális és gyermekvédelmi intézményrendszert a főigazgatóság alá [terelte](#).

Tavaly októberben jelent meg az egyik legismertebb, de a rendszeren kívül álló szakértő, Verdes Tamás rövid [írása](#) a TASZ blogján, melyben azt állította, hogy az SzGyF eltéríti a nagy intézmények felszámolására kiírt 35 milliárdos keretösszegű pályázatot. Verdes szerint számos olyan elem is bekerült a programba, amely az eredeti szándék ellen hatva éppen a bentlakásos intézmények, és ezzel a régi intézményi kultúra fennmaradását szolgálják: a pályázat lehetőséget teremt 25 fős „mini intézmények” létrehozására, nem teszi kötelezővé a meglévő intézmények bezárását, sőt, egy másik pályázat még a felújításukra is biztosít forrásokat.

Verdes szerint az SzGyF afféle szuperszervezetként az intézményi lobbierdekeket jeleníti meg, és ezzel felborítja a szereplők közt korábban kialakult egyensúlyi viszonyokat. Az írás az egyik legsúlyosabb problémának a szakmai-társadalmi kontrollt jelentő szervezet, az Intézményi Férőhely Kiváltást Koordináló Országos Testület (IFKKOT) véleményének eljelentéktelenítését nevezi – míg az első intézménytelenítési hullámban a testület véleménye döntő volt egy adott pályázat elbírálásánál, a mostani kiírás szerint a 100 pontos értékelésnél mindössze 2 pontot jelent a testület támogató véleménye.

Verdes szerint a retrográd lépések mögött az intézmények lobbiját megjelenítő SzGyF áll. A dolgozat megjelenése után a főigazgatóság két ponton helyreigazítással élt, de a cikk fenti állításait meg sem próbálták cáfolni. Verdes és mások az észrevételeiket közzétették a program „társadalmi vitájában” is, de érdemben az elmúlt hónapokban nem történt semmi: noha az eredeti ütemezés szerint szeptemberben meg kellett volna jelennie a pályázati felhívásnak, erre nem került sor.

Az első hullám

A Nemzeti Fejlesztési Ügynökség (NFÜ) 2012 elején hirdette meg a TIOP 3.4.1.-A-11/1-jelű pályázatot a nagy létszámú, tartós bentlakást nyújtó fogyatékos és pszichiátriai intézmények kiváltására. A 7 milliárd forint értékű pályázat keretében hat intézmény kapott támogatást összesen mintegy hétszáz férőhely kiváltására. A pályázatok kiírása 2009 óta húzódott: az akkori tender hazai és nemzetközi botrányt okozott, ugyanis az eredeti feltételek szerint akár 150 fős intézetek építésére is lehetőség lett volna.

Civil és szakmai szervezetek nyomásra az NFÜ végül [visszavonta](#), és átdolgozta a pályázatokat. Ez volt a „hardware”, a kitagolás infrastruktúráját biztosító pályázat, amelynek keretében végül hat intézmény nyert nagyjából 1-1 milliárdot, hogy lakóotthonban vagy éppen önálló lakásban helyezték el az intézmény lakóit.

A TASZ által vizsgált megvalósíthatósági tanulmányok [szerint](#) az első öt intézet kiváltására a fejlesztések eredményeképpen összesen 13 lakást, 29 lakóotthont és 5 lakócentrumot létesítettek. Forrásaink szerint épp a mostani kiírással eljelentéktelenített társadalmi testület, az IFKKOT közbelépésének volt köszönhető, hogy bár a kiírás lehetővé tette volna akár 50 fős lakócentrum építését, végül 25 főnél nagyobb sehol nem létesült. (A kimutatás a hatodik, a szakolyi intézet adatait még nem tartalmazza.)

Lakóotthonban 332, lakócentrumban 127, lakásban mindössze 61 személyt helyeztek el. Ezekből a számokból jól látszik, hogy a kitagolásban részt vevő intézetek által preferált új lakhatási forma a hét-tizenkét fős lakóotthon, és a legfeljebb 25 ember befogadására alkalmas lakócentrum volt – ezek pedig a kevésbé korszerű, az eredeti integrációs célokat kevésbé szolgáló formák.

Feltűnő ugyanakkor, hogy a hat intézményből öt a lakók számától függetlenül százezer forintos eltéréssel ugyanakkora összegből, a kiírásban szereplő plafon szerinti 1 milliárd forintból valósította meg a kiváltást, függetlenül a lakók számától. (Kalocsa az egyedüli kivétel, ugyanakkor fajlagosan a legdrágább projekt: itt 893 millió forintból 60 ember kiköltözését oldották meg, ez egy főre számolva majdnem 15 millió forint.)

Ez a feltűnően egyforma összköltség feltehetőleg arra utal, hogy az egyes projektek nem a konkrét, helyi szükségletekhez, hanem a rendelkezésre álló forráshoz igazodtak: Szakolyban 1 milliárd forintért százötvenen kezdhették meg az intézményen kívüli életet (6.6 mFt/fő), míg Szentes ugyanekkora összegből csak kilencvenen (11,1 mFt/fő).

A mentorok pénze

Az FSZK 2012. december 31-én jelentette a Közbeszerzési Értesítőben az IFKT mentorokra vonatkozó közbeszerzési felhívást. („TÁMOP-5.4.5-11/1-2012-0001 – A fizikai és infokommunikációs akadálymentesítés szakmai tudásának kialakítása tárgyú projekthez kapcsolódó, Intézmény Férőhely Kiváltást Támogató mentorszolgáltatás”). A projekt célja szerint a kiváltás első hullámában érintett intézmények számára nyújt mentorszolgáltatást – nem nehéz belátni, hogy az infrastrukturális intézménytelenítés csak akkor lehet sikeres, ha az összes érintettet, beleértve a fogadó közeget is, alaposan felkészítik a kiköltözésre, és folyamatos támogatást nyújtanak.

Az érintettek mentorálásának minőségére a szakmai garanciát a nagy múlttal rendelkező Kézenfogva Alapítvány jelentette, amely az FSZK-val közösen 50 órás mentorképzést szervezett 109 szakember számára. A képzett mentorok közül végül 86-an dolgoztak 2013 májusától kezdődően, de ezt már nem az FSZK és a Kézenfogva Alapítvány irányításával végezték, ugyanis a mentorszolgáltatás biztosítását a felhívásra jelentkező Konett Hungária Közösségfejlesztési Nonprofit Kft. nyerte el.

A Konett azt vállalta, hogy 5200 órában, óránként 10.000 forint+Áfa összegért mentorszolgáltatást biztosít az intézmény férőhely kiváltásban részt vevő intézetekben. Az FSZK-val 2013. április 24-én kötött szerződés szerint a meghatározott munkaóra-mennyiségtől plusz 25 százalékkal el lehet térni, a szerződés hatálya pedig meghosszabbítható.

A teljesítési igazolások alapján a megbízó élt is az előbbi lehetőséggel: január 31-ig összesen 6277 órát igazolt le a Konettnek, az elszámolt tevékenység értéke bruttó 82.550.000 forint. A havonta kiállított teljesítési igazolások szerint a Konett tulajdonképpen projektmenedzsment-feladatokat végzett: szerződések előkészítése és aláírása, kapcsolattartás, elszámolások összesítése, beszámolókészítés, egyebek.

A mentorszolgáltatás értékelését egy erre felkért szakértőgárda végezte el, az eredményt egy 2015 végén megjelent [tanulmányban](#) hozták nyilvánosságra. Ebből többek között az derül ki, hogy „(...) a mentorhálózat létrehozásával egy csaknem átláthatatlan rendszer jött létre,

amelyben az FSZK és a Minisztérium gyakorlatilag kiengedte a kezéből a folyamat irányítását és ellenőrzését”. Ráadásul a mentorok szakmai tudás-támogatása megoldatlan maradt a TÁMOP-projekt lezárultát követően: a mentorhálózat működtetését az FSZK önként vállalt feladatként folytatta tovább, de lényegesen kevesebb erőforrásból.

Mivel az elszámolás a teljesített mentorórák alapján történt, és a mentorok a Konettel álltak szerződésben, megkérdeztünk egy projektben részt vevő mentort, hogy a Konett büdzséjében szereplő összegből mennyit kaptak kézhez. A név nélkül nyilatkozó szakember szerint a nettó 10.000 forintnak csak a töredéke jutott el hozzájuk.

Fontos megemlíteni, hogy a Konett ezért az összegért csupán koordinálta a Kézenfogva Alapítvány és az FSZK által már felkészített, képzett mentorok munkáját, a szakmai támogatást és a szupervíziót továbbra is az Alapítvány és az FSZK végezte.

Összehasonlításképpen: a mentorok képzését és a program előkészítését a Kézenfogva Alapítvány 30 millió forintból valósította meg.

Érdemes lesz figyelni a EFOP-1.9.1-VEKOP-15-2016-00001-azonosítójú, 2,5 milliárdos keretösszegű projekt (Társ Projekt). A kedvezményezett az FSZK, a cél a kitagolás szakmai-módszertani háttérének biztosítása: ez pedig, mint láttuk, a Konett terepe.

A Konett-team ([honlapjuk](#) szerint így nevezik magukat a Konett-cégek) nemcsak projektmenedzserként tűnt fel az első hullámban: ők jegyzik azt a 2016. márciusi keltezésű megvalósíthatósági [tanulmányt](#), amelyik az infrastruktúra működtetéséhez nélkülözhetetlen szakmai-módszertani műhely feladatait, lehetőségeit elemzi. A munka elvégzéséért a Konett nettó 17,2 millió forintot kapott, ami forrásaink szerint kiugróan magas összeg a műfajban: egy ilyen tanulmány szakmai anyagainak elkészítéséért általában legfeljebb néhány százezer forintos nagyságrendű díjazást kap a szerző.

De nem is ez a legnagyobb probléma a Konett-tanulmánnyal, sokkal inkább, hogy jelentős mértékben használ jelölés nélkül forrásokat – vagyis plagizál. Mindjárt a 231 oldalnyi szöveg elején, a 9. oldalon található A kiváltás és a közösségi lakhatás definíciója című fejezet második bekezdésének első mondatára két különböző találatot is ad az internetes keresés.

A 2016-os Konett-tanulmány így szól: „A 2009-ben publikált *Report of the Ad Hoc Expert Group on the Transition from Institutional to Community-based Care intézményi gondozás alatt a szegregált körülmények között biztosított lakhatást nyújtó intézményeket érti.*”

A másik találat a Bugarszki Zsolt – Eszik Orsolya – Kondor Zsuzsanna szerzőhármas Az intézményi férőhely kiváltás alakulása Magyarországon 2012-2013 – című [tanulmánya](#) 2013-ból. A dolgozat megfogalmazásában: „A 2009-ben publikált *Report of the Ad Hoc Expert Group on the Transition from Institutional to Community-based Care intézményi gondozás alatt a szegregált körülmények között biztosított lakhatást nyújtó intézményeket érti.*”

A Konett-tanulmány szövege még további bő egy oldalon keresztül szó szerint idézi a 2013-as tanulmányt – forrásmegjelölés nélkül. Igaz, később többször is hivatkozik Bugarszkiék tanulmányára, de sosem azokon a helyeken, ahol egész szövegrészeket vesznek át szó szerint.

Bugarszkiéknál a 6. oldalon: „A 2007. évi XCII. TV által Magyarország ratifikálta a *fogyatékossgal élő személyek jogairól szóló ENSZ Egyezményt (CRPD). Ezáltal Magyarország elismerte többek között a CRPD 19. Cikkében megfogalmazott, a „fogyatékossgal élő személyek egyenlő jogát a közösségben való élethez...”*”

A Konett-tanulmány 31. oldalán: „A 2007. évi XCII. tv. által Magyarország ratifikálta a *fogyatékossgal élő személyek jogairól szóló ENSZ Egyezményt (CRPD). Ezáltal Magyarország elismerte többek között a CRPD 19. Cikkében megfogalmazott, a „fogyatékossgal élő személyek egyenlő jogát a közösségben való élethez...”*”

Utóbb eljutott hozzánk a Konett-tanulmány egy fogyatékossgügyben dolgozó szakember által elemzett változata: ebből kiderül, hogy a szerzők nemcsak a Bugarszki-Eszik-Kondor-féle tanulmányból, de számos más helyről is szó szerint emeltek át bekezdéseket, olykor egész oldalakat, a forrás megjelölése nélkül.

Indul? Nem indul?

A második hullámra az eredeti tervek szerint 35 milliárd forintos keret állt rendelkezésre. A pályázati kiírásnak tavaly szeptemberben kellett volna megjelennie, de ez nem történt meg, és a koncepcionális jelentőségű visszalépések, illetve az SzGyF dominanciája miatt a szakmai szervezetek amúgy is vegyes érzésekkel várták a fejleményeket.

Forrásaink szerint aztán januárban váratlan fordulat történt: az SzGyF igazgatója szakmai körökben közölte, hogy a kitagolást végig fogják csinálni, és a tervezettnél rövidebb idő alatt befejezik. Február 7-én Czibere Károly államtitkár váratlanul bejelentette, hogy 2023-ig 35 milliárdos kerettel 4000 ember számára teremtik meg az intézményen kívüli élet feltételeit, és 2036-ig megszüntetik az összes 50 főnél nagyobb intézményt.

De ezzel még nem volt vége a száguldásnak: az államtitkár másnap már azt közölte, hogy összesen 77 milliárdos költségkerettel 10 ezer ember kiköltöztetésére készül a kormány. A dolgok eddigi hektikus, kiszámíthatatlan alakulása miatt szakmai körökben a bejelentést nem fogadták felhőtlen örömmel.

Pedig január 29-én valóban megjelent a pályázati felhívás, az első körben 21 milliárd forintból lehet megoldani az intézménytelenítés infrastrukturális feladatait. A kiírásból eltűnt a szakmai szervezetek által kritizált pontok többsége, úgy tűnhet, sikerült a folyamatot jó irányba terelni.

A váratlan fordulat ugyanakkor felkészületlenül érte az intézményeket is, ráadásul a pályázat benyújtására csak március 31-ig van lehetőség, az ebben a körben pályázóknak 2018 végéig le kell zárniuk a projektet, ez az elszámolási határidő. (A pályázatok szakmai terveit még korábban, március 20-áig be kell adni a főnixként feltámadt IFKKOT-nak – ha nem két hónapot adtak volna a szakmai tervek kidolgozására, mondhatnánk, hogy ez is a szakmai szempontok győzelme.)

Ha az első hullámban túl sokáig tartott az előkészítés, akkor most a hirtelen tempóváltás miatt irreálisan kevés idő maradt erre. Az ún. intézmény férőhely kiváltási terv 3-6 hónapos felkészülési időszakkal számol – ehhez képest most szűk két hónap maradt erre. Ennyi idő alatt nem lehet egyénre szabott programot kidolgozni az érintetteknek, pedig az egész 20 éves, 80 milliárdot felemésztő program célja, hogy az érintetteknek az intézményen kívüli boldogulás lehetőségét biztosítsa.

Forrásaink szerint az állami ellátórendszer ura, az SzGyF sorra kéri be az intézményektől a pályázathoz szükséges adatokat: a szabályok értelmében a pályázatot a konkrét intézmény nevében az SzGyF jogosult beadni. Az egész folyamat sikere szempontjából komoly kockázatot jelent, hogy immár szó sincs önkéntességről, vagy akár csak kooperációról: sietni kell, hogy március végére a megfelelő számú pályázattal le legyen kötve az előirányzott 21 milliárd.

Az SzGyF tehát be fogja adni a szükséges mennyiségű pályázatot – igaz, az általunk megkérdezett szakértők szerint ennek nyomán jó eséllyel típus-lakóotthonok és típuslakások jönnek majd létre. Az is borítékolható, hogy a kapkodva előkészített kitagolás az érintettek számára sokkal több megpróbáltatást, konfliktust és kudarcot fog eredményezni, mint amennyi szükségszerűen megtörténik egy ilyen tömeges és radikális paradigmaváltásnál.

Becker András – Vitrai Barbara

A cikk a Független Újságírók Alapítványa támogatásával készült.

forrás: szocio.atlatszo.hu

Ők utazhatnak a légfegyveres Eb-re

Minden fegyvernemben a maximális számú indulóval szerepel a magyar sportlövő-válogatott a márciusi, maribori légfegyveres Európa-bajnokságon.

Győrik Csaba szövetségi kapitány a csapat összeállításánál a három válogatón elért eredményeket vette figyelembe, úgy, hogy mindenkinél a két legjobb alaperedmény számított, s az így kialakult rangsor első három-három helyezettje került az utazók közé.

Pontosabban majdnem minden esetben, ugyanis a férfi puskásoknál Sidi Péter és Somogyi Péter mellett nem a felnőtt rangsorban harmadik Kapás István, hanem a juniorok között negyedik Pekler Zalán lesz a csapatban.

"A puskás szakág oldaláról jött a kérés, s én is támogattam, mivel Pekler Zalán lényegesen jobb eredményeket lőtt, mint Kapás István. Ráadásul Kapás az utóbbi két évben nem is nagyon edzett, a Münchenben kiválóan szerepelt Peklernek pedig szüksége van a nemzetközi megmérettetésekre, mivel junior világbajnokságra és ifjúsági olimpiai kvalifikációra készül" - indokolt az MTI-nek Győrik Csaba.

A kapitány érdekességként azt is megemlítette, hogy a női pisztolyosoknál a kerekesszékes paralimpikon, Dávid Krisztina végzett az élen a rangsorban, ám ő nem indulhat, mivel az Eb-n a szabályok szerint állva kell lőni. A férfi pisztolyosoknál a riói olimpikon, tavaly Eb-ötödik Tátrai Miklós az összesítés alapján éppen csak bekerült a csapatba, míg az 50 éves Karacs Zsolt a rangsor első helyén végzett.

A március 8. és 11. között sorra kerülő kontinensviadalon 6-8 érmet vár a csapattól a kapitány.

A magyar csapat:

felnőttek:

férfiak:

puska: Sidi Péter, Somogyi Péter, Pekler Zalán

pisztoly: Nagy László, Karacs Zsolt, Tátrai Miklós

futócé: Boros László, Sike József, Tasi Tamás

nők:

puska: Hanák Gabriella, Miskolczi Julianna, Szijj Katinka

pisztoly: Babicz Sára, Nemes Adrienn, Tobai-Sike Renáta

futócé: Ádám Hajnalka, Forrásiné Máthé Edit, Körtvélyessy Gabriella

juniorok:

férfiak:

puska: Kovács Csaba, Péni István, Vas Péter

pisztoly: Nagy Máté, Tamási Péter, Vareha Attila

futócé: Nagy Richárd, Mácsek Áron, Sándor István

nők:

puska: Gáspár Lalita, Horváth Lea, Hurai Viktória

pisztoly: Egri Viktória, Major Veronika, Forrási Boglárka

futócé: Békevári Lilla, Csányi Borbála, Major Veronika

forrás: index.hu

Árokba lökte mozgássérült utasát a pécsi buszsofőr

Előbb megalázta, majd dühében egy 5 méter mély árokba lökte a mozgássérült utast a pécsi buszsofőr – állítja a [Ripost](#) cikke.

A mozgássérült megpróbált felszállni a buszra, ám a sofőr tiltakozott, azt hitte, hogy az utas részeg. A férfinak hosszan kellett magyaráznia, hogy milyen problémája van és közben bizonygatnia, hogy józan, így a vezető mégis felengedte a járatra a férfit, aki a végállomásig utazott Pécsett.

Amikor leszállt, elővette a mobilját, és le akarta fényképezni a busz rendszámát, hogy majd panaszt tegyen.

A sofőr erre megpróbálta kicsavarni a mozgássérült kezéből a telefont, nem sikerült, így mérgében a járda melletti 5 méter mély árokba lökte.

A férfi hiába magyarázta a sofőrnek, hogy egyedül nem tud kimászni az árokból, az mégis otthagya. Mivel több helyen is megsérült, felhívta egy ismerősét.

A sofőrnek védekezésre képtelen személy ellen elkövetett testi sértés miatt kellett bíróság elé állnia.

forrás: <http://propeller.hu/itthon/3267126-arokba-lokte-mozgasserult-utasat-pecsi-buszsofor>

A franciáknak bejön a kerekés székes Tarantino

A francia kritikák Tarantino filmjeihez hasonlítják Till Attila Tiszta szívvel című filmjét, amelyet szerdától vetítenek a francia mozikban.

A Le Figaro című napilap szerint a fikció és a képregény ötvözésével Till Attila a három mozgássérült sorozatgyilkosnak köszönhetően egy maró és komikus thrillert készített. A kritikus, Nathalie Simon emlékeztetett arra, hogy a Tiszta szívvel 2016 novemberben a franciaországi Arras Filmfesztiválon három díjat söpört be: a filmkritikus zsűri díja mellett már az első vetítés után elnyerte a közönségdíjat és az ifjúsági zsűri díját is begyűjtötte. A kritika a 2004-ben készült Aaltra című francia alkotással, amely két mozgássérültről szóló roadmovie, és a szexuális örömszerzés céljából Spanyolországba induló három kerekesszékesről szóló, 2011-ben forgatott, Hasta la vista című belga vígjátékkal állítja párhuzamba a Tiszta szívvel.

Minden témához tabuk nélkül nyúl, és kifordítja a fogyatékoság kliséit. A magyar rendező különlegessége, hogy a vér patakokban folyik, mint egy Tarantino-filmben. A rendező virtuóz kamerája semmit nem kímél. A jelenetekben ügyesen keveri a képregényt és a fikciót.

Michel Cieutat a Postif című filmes magazinban “a nagyon modern és gyakran elliptikus vágással operáló, kiváló rendezést és a vidám humort” emelte ki, amely “Tarantino-szerűen játszik az erőszakkal”.

A Télérama kulturális hetilap szerint Till Attila “láthatón Tarantino-rajongó”. Erről tanúskodik “a nagyon is fekete humora és a politikailag inkorrekt dialógusai, valamint a karakteres színészek és az erőszak hirtelen kirobbanása”. Samuel Douhaire kritikus szerint a rendező eredetisége inkább abban mutatkozik meg, ahogy a fogyatékoságot vászonra viszi.

A L,Obs hírportál kritikusa “a kerekesszékes Tarantinónak” nevezte a krimit, amelyet szerinte a fekete humor, a képzelőerő és könyörtelen nevetés” tart össze. A rajzokkal tarkított film “kiváló, vicces, egyenlő színvonalon ötvözi a drámát, a vígjátékot és a horrort”.

A 20 minutes című ingyenes újság szerint Till Attila hősei “messze vannak a politikailag korrekt” kategóriáitól. “Egy cinikus gengszter és egy képregényrajongó találkozási pontja egy mozgássérült központban sem a szereplőket, sem a nézőket nem kímélő fekete komédiába és gúnyos thrillerbe fordul. Nagyon is sikeresen” – írta Caroline Vié kritikus.

forrás: <http://librarius.hu/2017/02/15/a-franciaknak-bejon-a-kerekesszekes-tarantino/>

Áttörés előtt? - Még több állami forrás otthonteremtésre

2017-re áttörést várnak a bankok és a befektetők az új lakások piacának kínálatában. Ebben a felhajtóerőt egyrészt az áfa-visszaigénylési lehetőség jelenti, másrészt az új lakások iránti igény, amiben benne van a másfél éve elindított CSOK-rendszer is. Az érdeklődők viszont óvatosak: nagyjából egyötödük jut el a CSOK-igénylésig – többnyire a 2 vagy 3 gyermekkel, illetve önrésszel is rendelkező családok –, s többségük használt lakás vételére veszi fel a támogatást.

Tavaly szeptemberben ismét javították a családi otthonteremtési kedvezmény (CSOK) igénylésének feltételein, hogy többen juthassanak hozzá a támogatáshoz. Úgy tűnik, ezzel együtt óvatosak az emberek, mert nem akarnak eladósodni. Mint ismert, új építésű lakás vásárlása vagy építése esetén a legalább 3 gyerekes – vagy 3 gyereket vállaló – párok 10 millió forint vissza nem térítendő támogatást igényelhetnek, ami mellé meghatározott feltételek esetén maximum 10 millió forint kamattámogatott hitelt is kaphatnak. Használt lakás vásárlása esetén a gyerekszám függvényében 600 ezer forinttól 2 750 ezer forintig igényelhető támogatás. (Lásd erről bővebben: Itt a kormány új otthonteremtési programja. Hetek, 2016. január 8.)

A CSOK tavaly év eleji beharangozóján Rétvári Bence, az EMMI politikai államtitkára elmondta: a kormány reményei szerint az évente épülő új lakások száma az eddigi 8 ezerről ismét megközelítheti majd a korábbi 40 ezres mértéket, s már évi 3 ezer plusz új lakás fedezné az áfakiesést. Mint ismert, tavaly január elseje óta 27 százalékról 5 százalékra csökkent az új lakásvásárlás áfája legfeljebb 150 négyzetméteres lakások és 300 négyzetméteres házak esetében. Önerős építkezésnél 5 millió forintig az áfa összege visszaigényelhető. Rétvári akkor kitért arra is, hogy az új támogatás feltételeinek több mint 200 ezer olyan család felel meg, ahol három vagy több gyermek él, és abban bíznak, hogy a jövőben még több ilyen család lesz. Szakértők kezdettől körültekintésre intették az embereket, mondván: érdemes kivárni az elköteleződéssel. Az új építésű lakások piaca szűk, az ingatlanárakat sokféle tényező befolyásolja, s a valós kínálat kialakulása legkorábban 2017 végére várható, hiszen egy-egy projekt megvalósulása legalább másfél-két év.

Dömötör Csaba, a Miniszterelnöki Kabinetiroda parlamenti államtitkára múlt héten egy sajtótájékoztatón elmondta: a program 2015-ös bevezetése óta 36 ezer igénylést fogadtak be, ezek összértéke 87 milliárd forint. Hozzátette: idén a tavalyihoz képest mintegy 30 százalékkal nagyobb forrást, 211 milliárd forintot biztosítanak az otthonteremtési programra. A Magyar Idők a napokban szellőztetett meg egy friss minisztériumi háttér tanulmányt, amely szerint 2016-ban több, mint 111 ezer család érdeklődött a bankfiókokban a CSOK-ról, és csaknem 26 ezer kérelmet fogadtak be a pénzügyi intézetek 76 milliárd forint összegben. Ténylegesen 23 ezer szerződést kötöttek meg, amelyek 66 milliárd forintról szóltak. A befogadott kérelmek kétharmada használt lakás vásárlására irányult, 30 százaléka új lakás építésére vagy vásárlására, 3 százaléka pedig bővítésre vonatkozott. A nagycsaládosok által új ingatlanra igényelhető 10 millió forintos CSOK-ot 4800 család – az igénylők 20 százaléka – kérte. Ez kétszerese az egy évvel korábbi aránynak, tehát ha lassan is, de nő az érdeklődés. Leginkább az új lakásigénylések száma ugrott meg: a korábbi 150-nel szemben tavaly havonta több mint 670-en kérték az erre vonatkozó CSOK-ot. Nőtt a nagycsaládos igénylők száma is, az összes igénylő 54 százaléka 2 gyermek után, 29 százaléka 3 vagy több, 16 százaléka 1 gyermek után igényelte a támogatást. Az esetek 63 százalékában már megszületett, 37 százalékában pedig tervezett gyermek(ek) után igényelték a CSOK-ot. A Magyar Idők azt is közölte: tavaly az első félév során 4840 igénylő részesült a forgalmi adó visszatérítéséből. A 21,7 milliárd forintos összeg azt jelenti, hogy egy család átlagosan 4,5 millió forintot tudott visszaigényelni háza építéséhez. A KSH nemrégiben közzétett adatai szerint pedig tavaly január és szeptember között tovább bővült a lakáspiac, és folytatódott az ingatlanárak emelkedése. A 2010-es árakhoz képest a használt lakások ára átlagosan 15 százalékkal, az újaké 19 százalékkal volt drágább. Az eladott használt lakásokon belül a hangsúly az alacsonyabb értékűek felé tolódott. Budapesten például az eladott lakások közel kétharmada 60 négyzetméter alatti volt. Főként a nagyvárosok, leginkább Budapest kisebb lakásainak ára emelkedett gyors ütemben: 2008 óta több mint 30 százalékkal drágultak a 60 négyzetméter alatti használt lakások a fővárosban. 2015-höz képest Budapesten átlagosan csaknem 3 millió forinttal került többre egy használt lakás tavaly. A megyeszékhelyeken átlagosan 9,6, a kisebb városokban 2 százalékkal drágultak a használt lakások egy év alatt. Az új lakások átlagára tavaly a fővárosban közel 590 ezer forint volt négyzetméterenként, Sopronban, Debrecenben, Kecskeméten mintegy 400 ezer forint, más nagyvárosokban, például Győrben 350 ezer forint körül. Tavaly valamivel több lakást értékesítettek, mint egy évvel korábban. Az év első három negyedében 99,3 ezer lakást adtak el, amelyből 96,8 ezer volt használt, 2500 új, miközben 2800 új lakás épült értékesítési céllal. A vizsgált időszakban inkább a korábbi években épült lakások értékesítése zajlott, az eladott új lakások közel fele 2015 előtt épült épületben található. Mindemellett az építési kedv fellendülését mutatja, hogy tavaly két és félszeresére nőtt a kiadott lakásépítési engedélyek száma. 2016-ban a bankokhoz érkezett CSOK-igénylések többsége még mindig használt lakásokra vonatkozott – jóllehet, az enyhítések között már szerepelt a tervasztalról megvásárolt lakások támogatása is. (2016-ban megkétszereződött az eladásra kínált új lakások száma, ezek nagy része azonban még terv szintjén létezik.) Hornung Ágnes, a Nemzetgazdasági Minisztérium pénzügyekért felelős államtitkára úgy nyilatkozott: azzal, hogy beindulnak a lakásépítések, a

CSOK-igénylések száma is várhatóan nőni fog.
Piaci robbanás jön?

Elemzők 2017-ben az építőipari termelés egyértelmű növekedésére számítanak, amiben az uniós támogatások mellett már a CSOK hatása is érvényesülni fog. Az ágazat legnagyobb vállalatait összefogó Ingatlanfejlesztői Kerekasztal Egyesület előrejelzése szerint 2008 óta most érik el a legkiemelkedőbb eredményeket az ingatlanfejlesztésben, s ez a lakásépítésekre is kiterjed. A fellendülés oka a CSOK és az áfacsökkentés bevezetése, valamint a központi költségvetés stabilitása. Az egyesület felhívta a figyelmet arra, hogy az áfacsökkentés mindössze 2019-ig szól, aminek a meghosszabbítását ajánlják, különben 2018-ban a fejlesztők várhatóan már nem kezdenek új beruházásokat. Ebben a szférában ma az is igen gyakori, hogy a beruházók korábban félbehagyott lakásépítési projekteket újraélesztenek és befejeznek.

Az áfacsökkentés időtartamának meghosszabbítását szorgalmazza a Társaság a Lakásépítésért, Lakásfelújításért Egyesület (LTE) is. Mint közleményükben kifejtik: a lakásépítések jelentős emelkedése az elmúlt év fontos pozitív változása volt, s ez elsősorban az új lakások adásvételét érintő áfacsökkentésnek köszönhető. Mint írják, a lakásállomány megújításához évi 40 ezer lakás felépítése lenne szükséges, aminek alapfeltétele lenne a kiszámíthatóság, ezért az áfavisszaigénylés lehetőségét legalább 10 évre meghosszabbítanák. Az LTE szerint leginkább egy hosszú távú, kiszámítható lakásprogram hiányzik, és az államnak elsősorban megfizethető bérlakások építésére és a meglévő lakások felújítási, korszerűsítési lehetőségének a támogatására kellene fókuszálnia. „Az ingatlanárak növekedése összefügg azzal, hogy tavaly az építőanyagárak is megemelkedtek, valamint az építőipar súlyos szakemberhiánnyal küzd, ami miatt nagyon lelassulnak a kivitelezési munkák. Olykor komoly fizetésekért sem találni embert – a megemelt minimálbérekkel ugyanis sem itthon tartani, sem hazacsábítani nem lehet a jó szakmunkásokat” – mondta el lapunknak egy építésvezető, aki szerint ezzel együtt is kibillent az építőipar az eddigi holtpontról, és fellendülőben van az építési kedv, a magánépítkezések és a lakóparkok tekintetében is. Más kérdés, hogy az új építésű lakások piaca annyira szűk, hogy sokszor CSOK nélkül is elkelnek a lakások. Az alapprobléma, hogy kevés a családok saját tőkéje, és túl bizonytalan gyerek nélkül bevállalni a CSOK-ot, nem véletlen, hogy a többség meglévő 2 vagy 3 gyerek után veszi igénybe a támogatást. Olyan kockázati tényezőt építettek bele ugyanis, ami egy devizahittel felér, ha a házaspár nem tudja teljesíteni a vállalt gyerekszámot. Így leginkább a tehető nagy-családosok élnek a lehetőséggel – magyarázza a szakember, aki szerint használt ingatlanhoz jutni még mindig könnyebb, így azt kellene lehetővé tenni állami ösztönzőkkel, hogy energetikailag korszerűsíteni, felújítani, bővíteni lehessen a meglévő otthonokat. A többségnek lenne ingatlanja, amit viszont nem bővíthet, mert az életszerűtlen szabályoknak nem felel meg – például meglévő családi ház tetőtér-beépítésére nem adnak megfelelő támogatást.

Az egyes önkormányzatok által ingyenesen vagy jutányosan felkínált telkek sem annyira kelendők, mint várták. Az eddigi tapasztalatok szerint a felük, harmaduk talál gazdára, hiszen sokféle egyéb megfontolás is szerepet játszik egy családi döntésben. A szakember a

legnagyobb problémát abban látja, hogy a CSOK-konstrukció jogszabályilag nem átlátható, és nem azoknak a széles rétegeknek segít, akiknek igazán kellene.

A CSOK tavaly őszi változásai

1. Az új szabályozás szerint osztatlan közös tulajdonban álló lakások építésekor a bank már az építés alatt megállapíthatja a jogosultságot, így a támogatás folyósításával nem kell megvárni, amíg az ingatlan társasházzá alakul. (Eddig gyakori volt, hogy az osztatlan közös tulajdonra hivatkozva elutasítottak kérelmeket.)
2. Az osztatlan közös tulajdonban álló telkeken épülő lakásokra ugyancsak igénybe lehet majd venni a CSOK-ot, ha a tulajdonosok egymással használati megosztási megállapodást kötnek, vagyis nem kell társasházzá nyilvánítani az épületet. (Ez például az osztatlan közös tulajdonon ikerházat építőknek jelent segítséget.) Ezenfelül az építőközösségek is jogosultak a jövőben a CSOK-ra.
3. Az igénylésnél 25 éves korig lehet figyelembe venni a gyermekeket, függetlenül attól, hogy felsőoktatásban tanulnak vagy sem. (Eddig csak akkor lehetett figyelembe venni 25 éves korig a gyermeket, ha felsőoktatásban tanult, egyébként pedig csak 20 éves korig volt erre lehetőség.) A megváltozott munkaképességű gyermekeket korhatár nélkül figyelembe lehet venni az igénylésnél.
4. Az úgynevezett tervezőasztalról értékesített ingatlanokra is igényelhetővé vált most a CSOK, már az ingatlan használatba vétele előtt.
5. A magzatot már 12 hetes korától figyelembe lehet venni – a korábbi 24 helyett – az igénylésnél. Ez például a 40. évüket betöltött igénylőket érintheti, akiknek a kérelmét eddig elutasították.
6. Ha egy gyermek mindkét szülőjét elveszíti, ezentúl a gyámja is igényelheti a CSOK-ot, feltéve, hogy a gyámság már egy éve fennáll.
7. Azok is igénybe vehetik a CSOK-ot, akik szolgálati lakásban élnek, például a fegyveres testületek tagjai vagy a családos lelkészek, és rájuk erre az időszakra nem vonatkozik majd a bentlakási kötelezettség.
8. Ha elhunyt az igénylő, akkor egyenes ági rokona, házastársa, élettársa is tulajdonjogot szerezhethet a CSOK-kal terhelt ingatlanon anélkül, hogy vissza kellene fizetnie a támogatást.

forrás: http://www.hetek.hu/uzlet/201702/attores_elott_meg_tobb_allami_forras_otthonteremtésre

Lázár János nem a Heti Válasszal vitázik Fót ügyében

„A Heti Válasz letért egy útról”, mondta Lázár János kancelláriaminiszter az origo.hu [tudósítása](#) szerint a mai kormányinfón. Részletesebben:

„Sajnálja, hogy a Heti Válasz letért arról az útról, hogy az üldözött családok védelmére kelljen. (...) Aki szerint a fóti gyermekotthonban jó viszonyok vannak, annak súlyos gondjai vannak az értékrendjével. A kormány azt szeretné, ha a gyerekek nevelőszülőkhöz kerülnének.”

Arról a [cikkről](#) kérdezték Lázárt, ami a Heti Válasz friss számában a kancelláriaminiszter és a Károlyi grófi család kapcsolatáról szól, és amelynek utolsó harmadában azt mutattuk be, hogy a főti gyermekközpont megszüntetése, valamint a kastély tervezett rekonstrukciója összefügg azzal, hogy az idős Károlyi László gróf Lázár János vadászmentora.

Tényleg „letért egy útról” a Heti Válasz? Ha az állna a cikkben, amit Lázár sejtet – miszerint demagóg módon megvádoltuk volna a kancelláriaminisztert, hogy gyerekeket tesz utcára vadászbarátja kedvéért –, akkor igen, a Heti Válasz letért volna az objektivitás, a józan gondolkodás és a polgári értékrend útjáról. A cikkben azonban ennek pontosan az ellenkezője áll. Nem tudhatjuk természetesen, hogy Lázár János olvasta-e a lapunkat, vagy esetleg valaki kivonatolta számára – és szándékosan félreértelmezte – a cikket. Alljon azonban itt szó szerint, hogy mit írtunk a főti gyermekközpont megszüntetéséről:

„Bár elsőre ez úgy hangzik, mintha szegény állami gondozott gyerekeket utcára tennék a gazdag lovas turisták érdekében, Fóton a hagyományos értelemben vett állami gondozást már évekkel ezelőtt felszámolták. A fénykorában ezer gyereket befogadni képes gyermekvárosban a 2016. őszi adatok szerint alig 48 hazai gyerek él – miközben az intézménynek még mindig több mint 150 dolgozója van, ők nyújtanak különleges gyermekotthoni ellátásokat mozgássérült gyerekeknek, fogadják a kísérő nélkül érkezett migráns kamaszokat és tartják fenn a 2010-ben kialakított zárt speciális gyermekotthont pszichiátriai beteg fiúk számára. A parkban az egykori szolgálati lakásokban kétszázan élnek, főként nyugdíjasok, sokszor szokásjogi alapon, mert ők vagy szüleik egykor gyermekvárosi dolgozók voltak. A főti gyermekváros tehát a valóságban már megszűnt, ezt az utóéletet máshol takarékosabban és hatékonyabban lehet folytatni – ha nem Mészáros Lőrinc érkezik, hanem Károlyi László tervei valósulnak meg, azokban a közérdek szempontjából is van ráció.”

A Heti Válasz nem tért le a polgári értékrend képviselőjének útjáról. Ha egy kormányzati intézkedést hasznosnak tartunk, kiállunk mellette, ha kételyeink vannak, hangot adunk nekik, ha valamit károsnak tartunk, azt bíráljuk, és persze tévedhetünk is időnként.

Azt, hogy a főti kastélyból az egykori gyermekváros teljesen leépült maradványait elköltöztetik, és a gyerekeket máshol - nevelőszülőknél, vagy a speciális otthon erre nem alkalmas, pszichiátriai beteg kamaszai esetében egy másik zárt intézetben - helyezik el, önmagában józan és racionális döntésnek tartjuk. Ha nem adják oda a kiemelkedő művészettörténeti és történelmi értékű épületet és hatalmas parkját Mészáros Lőrincnek vagy bárki másnak, ha a hazai idegenforgalmat fogja szolgálni, ha a magyar történelem emlékei megtekinthetőek lesznek benne, arról kedvezően fogunk beszámolni.

Más kérdés, hogy egy torz prizmán keresztül, amiben a témák nem önmagukról szólnak, hanem minden hatalompolitikai játszmák részeként értelmeződik, az írásainkat hogyan látják, vagy akarják látni. Erre azonban nincs ráhatásunk.

forrás: <http://valasz.hu/itthon/lazar-janos-nem-a-heti-valasszal-vitazik-fot-ugyeben-122604>

A rehabilitációs ellátás nem számít bele a nyugdíjba?

Olvasgatom a pályázatfigyelő honlapját, ma találtam egy olyan cikket, hogy: 85 EZER FORINT EGYÖSSZEGŰ TÁMOGATÁS NYUGDÍJASOKNAK! - ÍGY KAPHATJA MEG 2017-BEN! El is olvastam, és találtam benne egy részt ide bemásolom: "Rehabilitációs ellátásban, vagy rokkantsági ellátásban részesülő személy részére engedélyezhető-e egyszeri segély? A rokkantsági ellátás és a rehabilitációs ellátás nem

minősül nyugellátásnak, ezért részükre segély megállapítása nem engedélyezhető." Részemről annyi a történet, hogy rehabilitációs ellátásban részesülök 2015 nyarától, amiből vannak le 10% nyugdíjjárulékot. Mellette nem dolgozom. A kérdésem tehát akkor ez a rehab ellátás a későbbiek folyamán nem számít majd bele a nyugdíjba? Korábban rokkantsági ellátást kaptam, de a felülvizsgálaton visszaminősítettek. Azt tudom, hogy a rokkantsági ellátás nem számít bele a nyugdíjba. A másik kérdésem pedig az lenne, hogy kaptam egy tájékoztató levelet a Nyugdíjfolyósító Igazgatóságtól még 2014 év végén, amiben közölték, hogy mennyi biztosítási idővel rendelkezem. Ez szám szerint 11420 nap. Ez több mint 31 év. Múlt évben 70 napot tudtam dolgozni az egészségi állapotom miatt! ÖEK: 61% és C1-es kategóriában vagyok. Ha a rehab ellátásban eltöltött időszak (2015.08.01-től jelenleg is) beleszámít a 40+ nyugdíjba akkor mikor mehetnék érdeklődni a Nyugdíjintézethez szolgálati idő egyeztetésre? 1965-ben születtem.

1) Rokkantsági vagy rehabilitációs ellátásban részesülő személy részére sajnos nem engedélyezhető méltányossági emelés vagy egyszeri segély, miután ezek az ellátások 2012. január 1-jétől nem nyugellátások, hanem pénzübeni egészségbiztosítási ellátások. Ha Ön nagyon nehéz anyagi helyzetben van, akkor ún. települési segélyért folyamodhat az önkormányzathoz.

2) A rehabilitációs ellátás folyósításának tartama szolgálati időnek minősül, miután az összegéből vonják a nyugdíjjárulékot. Az így szerzett szolgálati idő azonban NEM számítható be a nők kedvezményes nyugdíjára jogosító időbe, csak a korbetöltött öregségi nyugdíj esetén, illetve a nyugellátás összegének kiszámítása során számít. (A rokkantsági ellátás folyósításának tartama pedig nem is szolgálati idő, mert ebből az ellátásból nem vannak nyugdíjjárulékot.) Így az Ön által leírtak alapján sajnos több, mint 8 éve hiányzik a nők kedvezményes nyugdíjára jogosító legalább 40 évi jogosultsági időből.

3) A rokkantsági vagy a rehab ellátás melletti munkavégzés révén azonban szerezhethet szolgálati időt, amely beszámít a nők kedvezményes nyugdíjára jogosító időbe is mint keresőtevékenységgel járó biztosítási jogviszonyban töltött idő.

forrás: <https://www.hrportal.hu/hr/a-rehabilitacios-ellatas-nem-szamit-bele-a-nyugdijba-20170216.html>

Öregségi ellátás mellett jár az özvegyi nyugdíj?

Jelenleg rokkant ellátásban részesülök és özvegyi nyugdíjat kapok. Az a kérdésem, ha elmegyek a kedvezményes 40 év munkaidőmmel nyugdíjba, akkor is jár az özvegyi nyugdíj? Jelenleg 61 éves vagyok az öregségimél rám 64 és fél év vonatkozik.

Az özvegyi nyugdíját jelenleg nyilván arra tekintettel kapja, hogy Ön megváltozott munkaképességű és az egészségi állapota legfeljebb 50%-os. Ha a rokkantsági ellátása helyett a nők kedvezményes nyugdíjára szerez jogosultságot, és közben az egészségi állapota változatlanul legfeljebb 50%-os marad, akkor az özvegyi nyugdíjra való jogosultsága nem szűnik meg (hacsak nem köt új házasságot a nyugdíjkorhatára betöltése előtt). Ha betölti a nyugdíjkorhatárát, és addig részesül az özvegyi nyugdíjban, akkor már az egészségi állapotától függetlenül is jogosult marad az özvegyi nyugdíjra.

forrás: <https://www.hrportal.hu/hr/oregsegi-ellatas-mellett-jar-az-ozvegyi-nyugdij-20170216.html>

Elítélték a pécsi buszsofórt, aki csúnyán elbánt egy mozgássérült utassal

A Pécsi Járásbíróság másfél év felfüggesztett börtönbüntetésre ítélte azt a buszsofórt, aki egy sclerosis multiplex megbetegedésben szenvedő utassal bánt el.

A bíróság a vádlottat védekezésre képtelen személy sérelmére elkövetett személyi szabadság megsértésének büntette és védekezésre képtelen személy sérelmére elkövetett testi sértés büntette miatt ítélte el. Az ítélet végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztették.

A bíróság tájékoztatása szerint a vádlott 2015 decemberében egy helyi járatú autóbust vezetett Pécssett, amelyre a mozgássérült – sclerosis multiplex megbetegedésben szenvedő – sértett fel akart szállni. A buszsofőr a közlekedésben akadályoztatott sértettet nem akarta felengedni a buszra, mert azt hitte, hogy ittas állapotban van, annak ellenére, hogy jelezte neki, hogy nem ittas, hanem betegsége miatt tűnik annak.

Rövid szóváltást követően végül a sofőr felengedte a buszra az utast, aki miután a végállomáson leszállt, lefénnyképezte a busz rendszámát a korábbi konfliktus miatt. A vádlott miután ezt látta, számon kérte tőle, majd a telefonját el akarta venni. Mivel a sértett a telefont nem adta át, ezért megpróbálta kicsavarni a kezéből, azonban ez nem sikerült neki. Ekkor a buszsofőr két kézzel belökte a mozgássérült személyt a járda mellett található 5 méter mély meredek árokba.

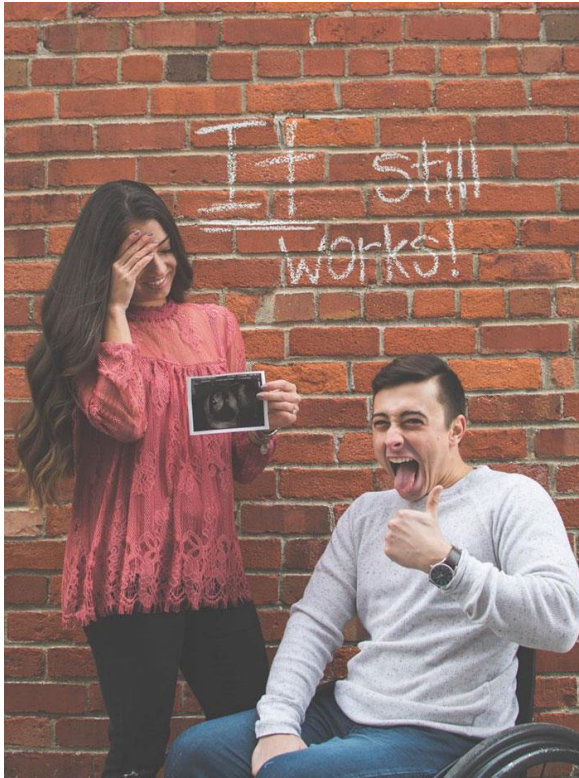
A sértett jelezte a sofőrnek, hogy nem tud egyedül kimászni az árokból, ennek ellenére a sofőr miután 5-10 percig állt az árok mellett, otthagya a sértettet és az autóbusszal a helyszínt elhagyta. A sértett a betegségéből kifolyólag nem tudott egyedül kimászni az árokból, ezért egy ismerősét hívta telefonon, aki segített neki. A sértett az árokba lökéstől különböző – nyolc napon belül gyógyuló – sérüléseket szenvedett el.

A bíróság döntése egyelőre nem jogerős, mivel az ítélet ellen a vádlott védője fellebbezett.

forrás: <http://168ora.hu/eliteltek-a-pecsi-buszsofort-aki-csunyan-elbant-egy-mozgasserult-utassal/>

A kerekesszékes férfi és párja így jelentették be, hogy gyereket várnak

Todd Krieg talán nem tud járni, de más dolgokra egyértelműen képes: menyasszony terhes tőle, a net pedig imádja ezt az elképesztő bejelentést.

It still works! – áll a képen, azaz Még mindig működik!
Todd egy borzalmas motorbalesetben sérült meg, és deréktól lefelé megbénult.

Az orvosok azt mondták neki, hogy sohasem lehet gyereke
A múlt évben Kaliforniában volt rehabilitáción, és szerelembe esett a terapeutájával, Amanda Disennel.

Három héttel ezelőtt jegyezték el egymást, és most első fiukat várják, azaz nyilvánvalóan le tudtak győzni minden akadályt.

forrás: <http://lemon.hu/2017/02/17/kerekesszekes-ferfi-es-parja-igy-jelentettek-hogy-gyereket-varnak/>

VIDEÓ HÍREK, TUDÓSÍTÁSOK

www.meosz.hu

Videóink rovatában